

РЕШЕНИЕ

№ 238

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. ***, 24 октомври 2013 г.

Административен съд - ***, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети септември, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев
Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – ***, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 237** по описа за **2013** година на Административен съд - ***, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 570/17.06.2013 г., постановено по н.а.х.д № 619/2013 г., по описа на Районен съд гр.***, е изменено наказателно постановление № 23-2307179 от 01.04.2013 г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на СД“****”, гр.***, представлявано от *** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 62, ал. 1 връзка с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда. С атакуваното решение е изменен размера на административното наказание, като е определен на 1500 лв.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от СД „****”. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се отмени изцяло издаденото наказателно постановление. Твърди се, че неправилно РС не е кредитирал представения по делото граждански договор, както и свидетелските показания, които оборват тезата на АНО. **Ответникът по касационната жалба – Дирекция „ИТСофия област”**, надлежно уведомен за съдебното заседание не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. ***, дава заключение, че съдебното решение следва да бъде отменено. Според становището на прокуратурата се касае за гражданско дружество, което не може да бъде работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ и не може да бъде ангажирана отговорността му за нарушения по този кодекс.

Административен съд - ***, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно

валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество е основателна.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до установяване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание. В съдебното производство по силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, констатациите на АНО, обективирани в АУАН нямат обвързваща съда доказателствена сила. Задължение на съответните държавни органи е да докажат виновността на нарушителя и обстоятелствата при които е извършено нарушението. От своя страна наказаното лице събира доказателства в подкрепа на защитната си теза.

Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата при които е извършено. В случая, районният съд неправилно не е взел предвид представения граждански договор от 02.01.2013 г., който е относим към спора и е игнорирал свидетелските показания на *** и ***, само защото подкрепят защитната теза.

Изводите на въззивния съд не се споделят от настоящата инстанция.

Следва да се отбележи, че гражданския договор е бил представен и на контролния орган преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от писмените доказателства по делото, а и е видно от самия акт. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. От събраните доказателства по делото в първата инстанция безспорно се установява, че административният орган, издал наказателното постановление, не е направил това, което му повелява законът.

На следващо място в АУАН е посочено, че се касае за нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в това, че СД****, в качеството си на работодател не е уредил отношенията си с *** като трудови. Това обстоятелство е било достатъчно, за да се наложи административно наказание, при наличието на писмени доказателства, че между жалбоподателя и Василев са налице отношения, които са уредени по граждански ред и не са свързани с осъществяване на трудови функции.

Освен изложеното до тук на самостоятелно основание НП подлежи на отмяна за допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, което не е отчетено от въззивната инстанция. Изцяло са нарушени задълженията на АНО, вменени с императивните норми на чл. 52, ал. 4 ЗАНН. В нарушение на изискването на тази разпоредба при издаване на наказателното постановление не са обсъдени доводите на нарушителя посочени във възражението срещу АУАН от 28.01.2013 г. и не са изложени конкретни мотиви защо според издателя на НП същото е неоснователно. Констатацията на АНО, вписана в НП: "гражданския договор прикрива реално трудово правоотношение" не е достатъчна, за да се приеме че възражението и приложените към него доказателства са обсъдени и съобразени както при преценката дали е извършено нарушение така и при налагането на административното наказание.

За да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страни, и тъй като в хода на административното производство не е установено безспорно полаган труд по трудово правоотношение, то издаденото НП е неправилно. С оглед изложеното, при представен граждански договор с дата 02.01.2012 г., депозиран преди съставяне на АУАН, в хода на осъществената документална проверка настоящия състав приема, че от страна на сочения за нарушител не е извършено административно нарушение на нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като не е установено по безспорен начин, престирането на работна сила при условията регламентирани в КТ. Като е достигнал до различни от тези изводи първоинстанционния съд е постановил неправилно решение, което ще следва да се отмени.

След като въззивният съд е изяснил фактите и обстоятелствата по делото, настоящата инстанция намира, че с оглед разпоредбата на чл.222, ал.1 от АПК, следва да реши спора по същество, като въз основа на изложеното по горе отмени наказателното постановление.

Мотивиран така, състав при **Административен съд - *****

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 570/17.06.2013 г., постановено по н.а.х.д № 619/2013г., по описа на Районен съд гр.***, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2307179 от 01.04.2013 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на СД „***“, представлявано от *** е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. на основание чл.416, ал.5 от КТ във връзка с чл.414, ал.3 от КТ за нарушение по чл.62, ал.1 във връзка с чл.1,ал.2 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: